

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0374
Dok.: HAA40173

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 1. december 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og om ophævelse af lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige (Gennemførelse af Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre) m.v.) (L 72).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes i fortsættelse af 1. behandling give nogle konkrete relevante eksempler på konsekvenserne af, at udlevering ikke er betinget af krav om dobbelt strafbarhed (udover det under 1. behandling nævnte eksempel med køb af seksuelle ydelser i Sverige).”

Svar:

Som eksempler på handlinger, der efter lovgivningen i et andet nordisk land kan medføre frihedsstraf, men som ikke er strafbare efter dansk ret, kan nævnes:

- Den seksuelle lavalder er 16 år i både Norge og Finland (mens den i Danmark er 15 år, jf. straffelovens § 222, stk. 1). Den, der har seksuel omgang med f.eks. en 15-årig, kan efter den norske straffelov straffes med fængsel indtil 5 år og efter den finske straffelov med fængsel indtil 4 år.
- Den norske straffelov indeholder en bestemmelse om, at den, som indgår ægteskab eller partnerskab med en person under 16 år eller medvirker til dette, straffes med fængsel indtil 4 år.
- Promillegrænsen for spirituskørsel er i Sverige 0,2, og straffen for kørsel med en promille på 0,2-0,99 straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder (promillegrænsen for spirituskørsel er 0,5 i Danmark, jf. færdselslovens § 53, stk. 1).

I disse tilfælde vil der efter lovforslaget skulle ske udlevering fra Danmark i medfør af en nordisk arrestordre, selv om det pågældende forhold ikke er strafbart efter dansk ret.

Ophævelsen af kravet om dobbelt strafbarhed i den nordiske udleveringskonvention vil endvidere betyde, at de andre nordiske lande vil være forpligtet til at foretage udlevering til Danmark for en handling, som efter dansk ret kan medføre frihedsstraf, uanset om handlingen er strafbar efter lovgivningen i det nordiske land, hvorfra udlevering ønskes.

Som eksempler på tilfælde, hvor dette vil kunne få praktisk betydning, kan nævnes:

- Den seksuelle lavalder er 14 år i Island (mod 15 år i Danmark, jf. ovenfor). Dette indebærer – når bortses fra muligheden for efter artikel 26 og 27 i den nordiske udleveringskonvention at fastsætte særlige regler om udlevering til/fra Island – at de islandske myndigheder ikke vil kunne afslå en begæring fra de danske myndigheder om udlevering af en person fra Island med henblik på strafforfølgning for samleje med en 14-årig, jf. straffelovens § 222, stk. 1, skønt handlingen ikke er strafbar efter islandsk ret.
- Hverken svensk eller islandsk ret indeholder et maskeringsforbud svarende til den danske straffelovs § 134 b, stk. 1, hvorefter den, der i forbindelse med møder, forsamlinger, optog eller lignende på offentligt sted færdes med ansigtet helt eller delvis tildækket med hætte, maske, bemaling eller lignende på en måde, der er egnet til at hindre identifikation, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Ophævelsen af kravet om dobbelt strafbarhed vil således indebære, at f.eks. de svenske myndigheder ikke vil kunne afslå at udlevere en person til Danmark under henvisning til manglende dobbelt strafbarhed i et tilfælde, hvor forholdet er omfattet af straffelovens § 134 b, stk. 1.
- Efter den danske straffelovs § 124, stk. 1, straffes den, der flygter som anholdt eller fængslet, med bøde eller fængsel indtil 2 år. En sådan handling er ikke kriminaliseret i Sverige, hvorimod Norge, Finland og Island har lignende bestemmelser. De svenske myndigheder vil således i givet fald ikke kunne afslå at udlevere til Danmark under henvisning til manglende dobbelt strafbarhed i et tilfælde, hvor forholdet er omfattet af straffelovens § 124, stk. 1.